

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

O 6-cio godzinny dzień pracy

Rezolucja Kongresu M.S.P.

IWA-AIT

IWA-AIT
O 6-cio godzinny dzień pracy
Rezolucja Kongresu M.S.P.
1928

zsp.net.pl

pl.anarchistlibraries.net

1928

Rezolucja Międzynarodowego Stowarzyszenia Pracowników (IWA - AIT) z 1928 roku wydrukowana w piśmie Anarchistycznej Federacji Polski.

Kongres stwierdza, że bezrobocie przybiera coraz bardziej charakter ostry i chroniczny, że proletariatu całego świata pada jego ofiarą i że przyczyny jego są następujące:

1. Rozwój maszynizmu.
2. Stały wzrost liczebny proletariatu, wzrost wynikający z coraz częstszego używania siły roboczej kobiet i z napływu do pracy w przemyśle elementów dotychczas pracujących na roli.
3. Wprowadzenie nowych metod wytwórczości w przemyśle, metod, których skutkiem jest znacznie większa szybkość produkcji.
4. Niskie płace, które nie dają robotnikom możliwości kupowania, a przez to zmniejszanie ilości kupujących – zmniejszenie popytu na rynkach.

Kongres stwierdza, że udoskonalenie i rozwój maszynizmu, który mógłby ulżyć losowi robotników, służyły dotychczas wyłącznie interesom kapitalistów. Wypowiadając się bezwzględnie za postępem we wszelkiej formie, Kongres oświadcza, że postęp nie powinien w żadnym wypadku odbyć się kosztem wzrostu wyzysku.

Co do nowych metod wytwórczości znanych pod nazwą racjonalizacji, Kongres przestudiowawszy tę kwestię doszedł do wniosku, że ta forma pracy krzywdzi godność ludzką, jest szkodliwą dla zdrowia robotników i jest najważniejszą przyczyną bezrobocia.

Kongres wykazuje dążenie kapitalizmu do stworzenia we wszystkich krajach armii bezrobotnych, stanowiących rezerwę, któryby mógł przeciwstawić robotnikom, gdyby ci przedsięwzięli jakąkolwiek walkę. Bezrobocie miałoby w ten sposób na skutek rozłam w klasie robotniczej, zmniejszenie jej zdolności do walki, doprowadzenie do upadku jej ekonomicznych organizacji i skierowanie jej w stronę politykierstwa.

Międzynarodowe Stowarzyszenie (Rob(otników)). Stawia sobie cel wprost przeciwny, pragnie przedewszystkim by każdy miał pracę, by robotnicy mieli coraz więcej wolności i dobrobytu i by coraz bardziej dążyli do wyzwolenia całkowitego.

Kongres biorąc to pod uwagę i chcąc zaradzić strasznej nędzy proletariatu całego świata, głosi konieczność zmniejszenia dnia roboczego – konkretnie, żąda zastosowania 6-ogodzinnego dnia pracy bez zmniejszenia zarobków.

Organizacje krajowe, biorące udział w Kongresie międzynarodowym, zobowiązują się do prowadzenia walki o 6-ogodzinny dzień pracy. Walka ta po-

winna rozpocząć się natychmiast, a żądanie 6-u godzin pracy powinno stać na czele wszelkich żądań wszystkich organizacji wchodzących w skład M.S.R. Powinna ona zająć wielką część działalności organizacji związkowych.

Każda organizacja musi poważnie przestudiować to zagadnienie w celu ustalenia metod propagandy i działalności w zakresie lokalnym, narodowym i międzynarodowym. Kongres zachęca do zorganizowania dwóch tygodni propagandy w całym świecie z dniem 6-ogodzinnym; w ciągu 15-u dni cała działalność organizacji M.S.R. powinna być skierowana na zapoznanie i skłonienie do przyjęcia tego żądania za swoje przez cały proletariatu międzynarodowy.

Aby wszystkie wysiłki były zjednoczone i by dały maximum korzyści, organizacje krajowe mają złożyć w sekretariacie M.S.R. sprawozdanie z sytuacji i możliwości propagandy w każdym kraju, gdy zaś sekretariat będzie dostatecznie poinformowany, naznaczy on datę, od której rozpoczną się 2 tygodnie propagandy.

Głosząc hasło 6-godzinnego dnia pracy i stwierdzając, że triumf tego hasła przyniesie polepszenie doli robotniczej, Kongres idzie za tradycją rewolucyjnego syndykalizmu. Kongres z góry ostrzega proletariatu przed jednostkami czy ugrupowaniami, które pod jakimkolwiek pretekstem, świadomie lub nie, sprzeciwiłyby się zwycięstwu hasła 6-ogodzinnego dnia pracy, sprzeciw ten bowiem może posłużyć jedynie kapitalizmowi i może być zgubny dla interesów klasy robotniczej.

Kongres zwraca się z wezwaniem do wszystkich robotników świata, by czynnie podjęli inicjatywę, daną przez M.S.R. jedyną Międzynarodówkę dążącą do wyzwolenia całkowitego klasy robotniczej. Wprowadzenie 6-ogodzinnego dnia pracy jest kwestią życia lub śmierci dla proletariatu. Zjednoczony w organizacjach M.S.R. potrafi on wykazać kapitalizmowi swą wolę do życia i wolności.

Niech żyje 6-ogodzinny dzień roboczy!

Niech żyje M.S.R.!

Walka nr 21
grudzień 1928 - Paryż